

hvorledes man bedst skulde opnaa økonomisk Lighed, har da ført til det Resultat, at man for det almindelige Husmandsbrugs Vedkommende foreslaar lignende Regler gennemført med Hensyn til Byggelaanenes Størrelse og Byggelaanenes Forrentning som dem, der er fastsat i Loven af 4. Oktober 1919. Det foreslaas altsaa her, at hvad der hedder direkte Tilskud til Bygningernes Opførelse, med denne Lovs Vedtagelse fuldstændigt skal bortfalde. Der skal derimod efter begge Love gives et Byggelaan, og af dette Byggelaan skal en vis Del være rentebærende, medens en anden Del gives som rentefrit Laan, men saaledes, at denne Del af Laanet afdrages først. Samtidig med, at denne Bestemmelse overføres fra Lov af 4. Oktober 1919 til den almindelige Husmandslov, foreslaas det her, at den rentepligtige Del af Byggelaanet forhøjes fra 6 000 Kr. til 8 000 Kr., og i saa Henseende bliver altsaa Husmændene stillet fuldkommen ens ved disse to forskellige Love.“ Til Punkt 2: „Med Hensyn til Jordkøbet foreslaas det, at Staten skal kunne give et Forskud paa Laanet, der udgør $\frac{9}{10}$ af Jordens Salgsværdi, saa snart de fornødne Adkomst-dokumenter i saa Henseende er bragt i Orden. Endvidere gennemføres den Lighed mellem Brugerne under de to forskellige Love, at der ogsaa efter den gamle Husmandslov kan ydes Forskud paa Byggelaan, naar Bygningerne er under Tag, ganske i Overensstemmelse med, hvad der er Tilfældet efter Lov af 4. Oktober 1919.“

De væsentligste Afvigelser fra den hidtil gældende Lov er følgende:

1. Amtskommissionernes Formænd skal have et Honorar af 20 Kr. pr. Sag, der færdigbehandles. (Hidtil har Honoraret været 10 Kr.). Kommissionsmedlemmernes Dagpenge bliver som hidtil 6 Kr. eller 10 Kr., dog at 10 Kr. allerede udbetales, naar Arbejdstiden er over 6 Timer (efter Loven af 1917 12 Timer).

2. Aldersbetingelsen for at komme i Betragtning ved Laanuddelingen er, at vedkommende er fuldmyndig, dog som Regel ikke under 25 Aar og ikke over 50 Aar gammel.

Der har nemlig under Forhandlingerne om, hvorledes man bedst skulde tilvejebringe fuldstændig Lighed, været peget paa den Ulighed, der fandtes imellem den gamle Husmandslov, som gav Adgang for Ansøgere paa 21 Aar, og Loven af 4. Oktober 1919, der kræver Valgret til Folketinget, hvilket jo med Hensyn til Alderen betyder 25 Aar. Man har altsaa søgt at gøre de to Love ensartede derved, at man har fastholdt Fuldmyndighedsbestemmelsen, men saaledes, at der tilføjes: